

Janey'nin DEVLERİ

Nick Warburton

MARTI

“Eğer kaybetmeyi umursamıyorsan, benim takımıma karşı kriket oynayabilirsin,” dedi kendini beğenmiş Hızlı Freddie.

Freddie'nin takımı iri ve güçlüydü. Fakat Derek ile Janey'nin takımında da köpek Brain vardı... Peki, bir köpek bu zorlu maçı kazanmalarını sağlayabilir miydi?

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalara göre, **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini ilk okuduğumuz kitapların belirlediği ortaya çıkmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır.

Bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak, Oxford Üniversitesi Yayınları tarafından hazırlanan ve okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Aysen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

Okumadan Önce

- Sizce Janey'nin Devleri kimler olabilir?
- Arka kapaktaki tanıtım yazısını okuyun. Sizce kendini beğenmiş Hızlı Freddie'nin takımı mı kazanacak?

Okumadan Sonra

- Sizce Janey'nin Devleri, bir takıma uygun bir isim midir?
- Sizce Bay Such maçı kimin kazanmasını istedi? Neden?

Kısa Test

1. Derek niçin ilk başta, Janey'nin takıma Brian'ı seçmemesi gerektiğini düşündü?
  - A) Çünkü Brian berbat bir kriket oyuncusuydu
  - B) Çünkü Brian zaten Hızlı Freddie'nin takımında oynuyordu
  - C) Çünkü Brian bir köpekti
2. Hikâyenin başında, sınıfın camını kim kırdı?
3. Hızlı Freddie'nin takımının adı neydi?

Okumaya Devam

- Nick Warburton tarafından yazılan *Tertemiz*.

Cevaplar için arka kapağın
içine göz atın!

Janey'nin DEVLERİ

Nick Warburton

Resimleyen Toni Goffe

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Janey'nin Devleri

1. Baskı: Ağustos 2014
ISBN: 978-605-348-419-6
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©NICK WARBURTON
Illustrations©TONI GOFFE

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.
Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: Janey's Giants
Yayın Yönetmeni: Şahin Güç
Çeviren: Çiğdem Köföncü
Editör: Gamze Tuncel
Resimleyen: Toni Goffe
Pedagojik Danışman: Ayşen Oy
Kapak Tasarımı: Toni Goffe
Uygulama: Sevil Şener

Baskı
Ecem Basın Yayın Reklamcılık
Hadımköy Yolu Mahallesi San. 1 Bulvarı
169. Sokak No: 3 Büyöççekmece-İSTANBUL
Tel: 0 212 886 20 10-0 212 886 20 05
Matbaa Sertifika No: 16266

“Bu şekilde değil!”

Janey ve Derek okul bahçesinde kriket^{*} oynuyorlardı. Başka oynayacak kimse olmadığından Derek vuruyor, Janey de topu atıyordu. Tam başlamak üzere koşarken, Janey birinin bağırdığını duydu:

“Bu şekilde değil!”

Koşmayı kesip baktı ve Hızlı Freddie ile Paul Winter’ı kendilerini izlerken gördü.

* Kriket: Küçük ve ağır bir topu, ucu kıvrılmış sopalarla vurarak karşı takımın kalesine sokmak amacıyla oynanan bir oyun.

Hızlı Freddie uzun boylu, çok bağıarak konuşan bir çocuktü ve Büyük Okul'a gidiyordu. Paul da onun kuzeniydi ve kısa boylu, sessiz bir çocuktü. İnsanlar ona Küçük Paul derlerdi.

“Tamamen yanlış yapıyorsun,” diye bağırdı Hızlı Freddie.

Paul arkasından ittirirken, o da kalkıp yanlarına geldi.

“Böyle,” dedi Hızlı Freddie. Derek'i kenara itip elindeki sopayı kaptı, “Sana nasıl oynanır göstereceğim.”

Onun büyük ellerinde, sopa bir cetvel kadar minik duruyordu. Janey topu savurunca, Freddie de topa atlayıverdi. Çok sert bir şekilde vurmuştu. Top, vızıldayarak gökyüzüne uçtu.

“Muhteşem!” dedi Hızlı Freddie. “Şuna bak!”

Hepsi dönüp baktı. Top okula doğru uçtu ve gözden kayboldu. Uzaklardan gelen bir şangırdama duydular ve sınıflardan birinin camında kocaman bir delik belirdi.

Hızlı Freddie hemen sopayı Derek'e geri verdi.

“Bunu sen yaptın,” dedi. “Şimdi başın belada.”

Bay Such, elinde topla gözlerini kırpıştırarak dışarı geldi. Kollarını öfkeyle sallayarak bahçeyi geçti.

“Bu top az önce kahvemın içine düştü,” dedi sertçe Derek'e. “Ve kahvem de kucağıma döküldü. Bir de camım kırıldı.”

Derek, Hızlı Freddie'ye baktı ama o hiçbir şey söylemedi.

“Camın parasını ödeyeceksin Derek,” dedi Bay Such. “Neden topları benim camıma atmak yerine daha *düzgün* bir oyun oynamıyorsun?”

“Oynayacak rakibimiz yok da ondan,” dedi Janey.

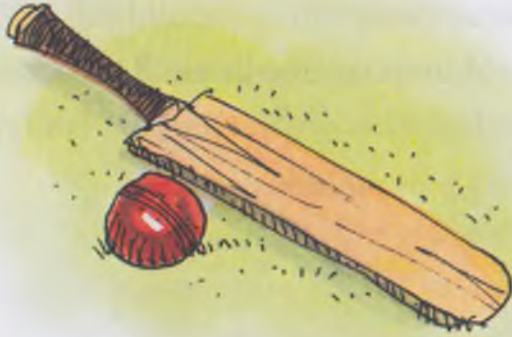
“Benim bir takımım var,” dedi Hızlı Freddie. “Adımız da Freddie’nin Kâbusları ve isterseniz bize karşı oynayabilirsiniz. Tabii eğer kaybetmek umurunuzda değilse.”

Janey kendini tutamadı ve ona bağırma başladı, “Biz kaybetmeyiz. Kazanırız!”

“O zaman düzgün bir oyun oynayacağız,” diye güldü Freddie, “ve eğer biz kaybedersek, kırık camın parasını *ben* ödeyeceğim.”

Çok küçük

Derek ile Janey, eve beraberce yürüdüler.
Derek çok öfkeliydi.

“O camı Freddie kırdı,” dedi. “O ödemeli.”

“Ödeyecek,” dedi Janey. “Eğer oyunu kazanırsak.”

“İyi de biz çok küçüğüz. Kaybederiz, bu da hiç adil olmaz.”

Janey çok kararlı görünüyordu.

“O halde *muhteşem* bir takım kurmalıyız,” dedi.

Böylece ertesi sabah, Bay Such'a okula bir pankart asıp asamayacağını sordu, Bay Such asmasına izin verdi.

“Düzgün bir takıma karşı, düzgün bir oyun,” dedi Bay Such. “Çok daha güvenli. Ayrıca her şeyin adil olmasını sağlayacağım.”

Pankartta şöyle yazıyordu:

“Janey'nin Devleri mi?” dedi Derek.

“Bize böyle bir isim takılamaz ki.

Freddie'nin Kâbusları'ndaki herkes bizden çok daha iri yarı.”

“Şey, bence bu çok güzel bir isim,” dedi Janey.

Artık konu kapanmıştı. Teneffüfte, dışarı çıkıp kendilerine katılacak kişileri beklemeye koyuldular. Beklediler. Ama kimse onlara katılmıyordu. Onlar da katılacak kişileri, kendileri bulmaya karar verdiler.

“Takımımızda oynar mısın?”

“Hayır.”

“Takımımızda oynar...”

“Hayır.”

“Takımımızda?...”

“Hayır.”

“Sorun nedir?” dedi Janey.

“Yo, severiz,” dediler, “ama Freddie’nin Kâbusları’na karşı oynamak istemiyoruz. Onlar çok iri ve kâbus gibiler. Üstelik Hızlı Freddie, oynasın diye Jason Tooth’un annesini takımına almış.”

Bayan Tooth mu? Derek, Janey’ye baktı ve bir anda bembeyaz kesildi. Bayan Tooth, şimdiye kadar onların bildiği en iri ve en formda anneydi. Bazen onları dolaştırır ve bunu yaparken de tıpkı bir at gibi koşardı.

“Küçük Paul’un babasını da takıma almış,” dedi.

Bay Winter! Bu kez de Janey, Derek’e baktı ve bembeyaz kesildi. Bay Winter mahalle takımındaydı ve muhteşem bir top vurucuydu.

“Belki de Freddie ile disk atmaca oynasak daha iyi ederiz,” diye önerdi Derek.

Sınıfa döndüklerinde, Bay Such’ın kapısının önündeki bankta oturmuş bir grup çocukla karşılaştılar.

Boyları o kadar kısaydı ki, ayakları yere değmiyordu bile.

Çocuklardan ikisi, üçüncü sınıfta okuyan ikiz kardeşler, Dudley ve Daisy idi.

“Babamız, Jamaika’da ufak bir çocukken kriket oynarmış,” dediler.

“Bize kriketle ilgili *her şeyi* anlattı,” dedi Daisy. “O yüzden biz de takımınıza katılmak istiyoruz.”

Janey derin bir nefes alıp, isimlerini listeye yazdı. Sonra da sıradaki ufaklığa baktı. Bu, Küçük Paul’du.

“Ama sen Freddie’nin kuzenisin,” dedi Janey.

“Beni oynatmaz ki,” dedi Küçük Paul. “Sürekli topu atıp, vuran kendisi olur ve ben de kenarda onu izlerim.”

Janey tekrar iç çekip, onun da adını listeye ekledi.

Ardından diğerk çocukların isimlerini de yazdı ve hepsi gitti. Janey listesini kontrol etti.

“Sadece on kiři var. Hâlâ bir kiři eksikiz.”

“Bir kişi eksik miyiz?” dedi Derek sıkıntılı bir şekilde. “Biz zaten eksiklerle doluyuz. Kriket için fazlasıyla eksikiz.”

Janey ise umudunu yitirmemişti. Eve gittiğinde, ön kapıda oturup kendisini bekleyen Brian’ı gördü.

“Brian,” dedi. “Sen de oynarsın, değil mi?”

Brian, takıma katılıyor

“Brian mı?” dedi Derek, ertesi gün Janey’yi görünce. “Brian’ı seçemezsin.”

“Nedenmiş o?”

“O bir köpek de ondan.”

“Freddie köpek *olmaz* demedi.”

“İyi de o çok cılız bir köpek. Bize hiç yardımı dokunmaz.”

“Göreceğiz,” dedi Janey sessizce.

Ve işte Janey’nin Devleri takımı oluşmuştu:

On küçük çocuk ve bir köpek.

Saat üç buçukta, Janey takımını sahaya götürdü. Epey bir kalabalık da izlemek için oradaydı. Kâbuslar takımı da esneme egzersizleri ve sıkıştırmalar yaparak hazırlanıyorlardı. Bayan Tooth ısınmak için koşarken, adeta yer sarsılıyordu.

“Dikkat edin,” dedi Hızlı Freddie, saklanırmış gibi yaparak, “Devler geliyor!”

Kâbuslar, ilk iki top atıcı olarak Freddie ve Bayan Tooth’u seçti. Janey’nin savurduğu ilk topa, Freddie sertçe vurdu.

“Koş!” diye bağırdı Bayan Tooth’a. “KOŞ,
KOŞ, KOŞ!”

Bayan Tooth koştu. Sopasını atıp, büyük
dairenin içinde koşuyordu. Hızlı Freddie
kükreyip başını salladı.

“Deli bu!” diye homurdandı. “Yukarı aşağı
koşacağına, döne döne koşuyor!”

Bayan Tooth koşmayı kesmişti.

“Ne dedin sen?” dedi.

“Hiçbir şey,” dedi Hızlı Freddie. “Kendi kendime konuşuyordum.”

Fakat Bayan Tooth’un kulakları da vücudu gibi sapasağlamdı. Freddie’nin söylediğini duymuştu ve şimdi de iki eli belinde, karşısına geçmiş öfkeyle ona bakıyordu.

Tüm bunlar olup biterken, Daisy topu kapıp Derek’e pas attı ve Derek de topu çemberden geçiriverdi.

“Korkarım top dışarıda, Bayan Tooth,” dedi Janey olabildiğince kibar bir şekilde.

“Güzel,” dedi Bayan Tooth. “Buna sevindim. Kaba insanlarla birlikte oynamaktan hiç hoşlanmam.”

Ve eşyalarını toplayıp evine gitti.

“Boş verin,” dedi Hızlı Freddie. “Her şekilde bu küçük balıkları yutarız biz, pardon devleri demek istemiştim.”

Kâbuslar, maç ilerledikçe sayı yapmaya başladılar. Fakat istedikleri kadar değil. Topa her vuruluşunda, Brian koşarak topun ardından gidiyor ve tutup onu geri getiriyor, sonra da kuyruğunu sallıyordu.

“Bu hiç *adil* değil!” diye bağırdı Hızlı Freddie.

“Evet, adil,” dedi Bay Such. “Brian bir Dev, konu kapanmıştır.”

Beş dakika sonra Freddie topa vurdu, Brian da atlayıp topu ağızıyla yakaladı.

“BUNA NE DERSİN!” diye bağırdı Janey.

“Top dışarıda,” dedi Bay Such.

Devler, minik köpeği okşayıp sarılmak için bir araya toplanmışlardı. Brian da çok zekice bir şey yaptığının farkındaydı ama ne olduğundan tam olarak emin değildi.

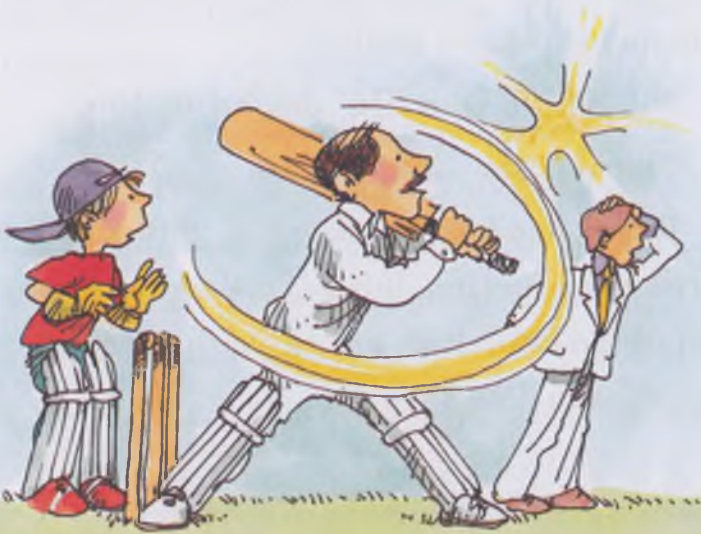
Daha sonra Bay Winter oyuna girdi ve topu rastgele savurmaya başladı. Skor elliye ulaştığında Derek, Küçük Paul'u, babasına top atması için oyuna almaları gerektiğini belirtti.

“Ama o çok *ufak*,” dedi Janey. “Ve çok *sessiz*.”

“Bırak da denesin,” dedi Derek.

Topa doğru koşarken, Küçük Paul son derece gergin görünüyordu. Bay Winter sopasını tüm gücüyle savurdu ve ardından kalabalıktan uzun bir “Oooooooooo!” sesi duyuldu. Hepsi de ayağa kalkmış gökyüzüne bakıyorlardı.

“Yo, hayır!” diye haykırdı Bay Such. “İşte bir *pencere* daha elden gidiyor.”

Fakat bu kez pencerelere bir şey olmadı. Bay Winter topa düzgün vuramamıştı, bu yüzden top kütüklere çarptı.

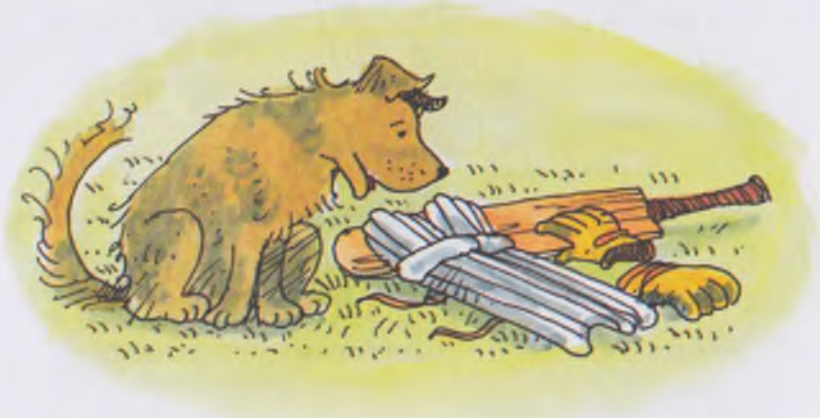
“*BU NASILMIŞ?*” diye haykırdı Küçük Paul ve herkes neşyle zıpladı.

“*DIŞARDA, DIŞARDA, DIŞARDA!*” diye tezahürat yaptı kalabalık.

Devler, tıpkı Brain’a yaptıkları gibi, bu kez de Küçük Paul’un sırtını sıvazlamak için bir araya toplandılar.

Freddie’nin Kâbusları vuruşlarını bitirdikleri anda, Devler’in kazanmak için altmış altı puana daha ihtiyaçları kalmıştı.

Köpekler vuruş yapamaz!

Devler için ilk vuruşu ikiz kardeşler Dudley ve Daisy yapacaktı. Janey, formalarının içinde onları zar zor görebiliyordu, eldivenleri bile minik ellerinde adeta bir tomar muz gibi duruyordu.

“Ooo!” diye güldü Hızlı Freddie. “Bir çift gerçek dev.”

İlk top için kaleye doğru koştu. Giderek hızlanıyor ve tıpkı bir tren gibi koşuyordu.

“Zavallı Daisy,” dedi Janey. “Bakamayacağım!”

Gözlerini kapattı. Ardından TOK! diye bir ses duydu. Gözlerini açtığıında, top uzaklara doğru hızla uçuyordu.

“İyi oyundu Daisy!” diye bağırdı Derek.

“Dört koşu!” diye haykırdı kalabalık. “Haydi Devler!”

Skor ona kadar çıkmıştı. Sonra yirmi oldu. Ardından otuz. Dudley ve Daisy minik tavşanlar gibi, bir yukarı bir aşağı hızla koşuyorlardı.

“Ben sana ne dedim?” dedi Derek. “İyi bir kriket oyuncusu olmak için, iri olman gerekmez.”

Dudley ve Daisy birlikte otuz yedi sayı yaptıktan sonra oyundan çıktılar. Sonra ara açılmaya başladı. Devler tek tek oyundan çıkıyorlardı, geriye sadece Derek ve Janey kalmıştı.

Hızlı Freddie homurdanıyor, ayağını yere vurup dişlerini gösteriyordu. Derek'e en hızlı atışını yaptı. Derek etrafında döndü ve topa vurmaya başardı. Toptan temiz ve güzel bir ses gelmiş ve hızla okula doğru uçmaya başlamıştı.

“Ooooooooooooo!” diye bağırdı kalabalık.

ŞANGIR sesiyle, uzaklardan bir pencere kırılıverdi.

“ALTI!” diye haykırdı kalabalık.

“YAŞASIN!” dedi Bay Such, heyecanla olduğu yerde zıplarken. “İyi vuruştü Derek!”

Bu da skoru altmış beş yapmıştı.

Fakat Derek ikinci atışı ıskaladı ve top kütüklere çarptı.

“Aaaaa,” diye iç çekti kalabalık.

“İşte bu!” dedi Freddie, Janey’ye. “Bir ortağın olmadan vuruş yapamazsın. Bu da oynamayacaksın anlamına gelir, yani pencerenin parasını siz ödeyeceksiniz.”

“Peki ya Brian?” dedi Janey.

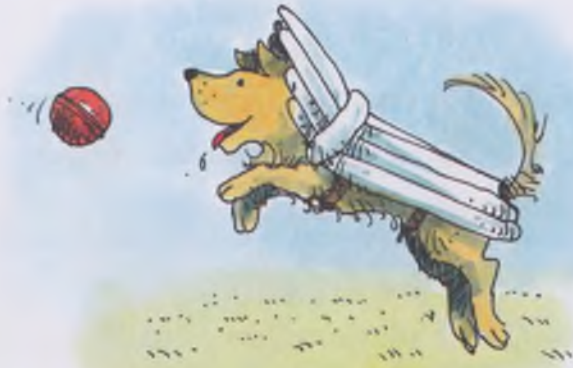

“Saçmalama. Köpekler vuruş yapamaz.”

Fakat Bay Such, bu köpeğin yapabileceğini söyledi ve Janey de formalardan birini Brian’a giydirip, vuruş yapması için onu da yanında sahaya çıkardı.

“Çok komik görünüyor,” dedi Freddie ve gülmeye başladı.

Brian’ın olduğu köşeye bakınca, görebildiği tek şey minik, beyaz bir paketti. Sallanan kuyruğu olan minik, beyaz bir paket. O topa doğru koşarken, paket de havlayıp ona doğru koşmaya başladı.

Freddie o kadar çok gülüyordu ki, ne yaptığının farkında bile değildi. Top elinden kaydı ve hafifçe Brian'ın formasına değdi. Freddie ağzından tükürükler saçıp, karnını tutarak sırtüstü düştü.

“Dışarıda,” diye kahkaha atmaya devam etti. “Köpek kaleyi geçemedi! Ve bu kez biz kazandık!”

“Hayır,” dedi Bay Such. “Dışarıda değil. Çok iyi oynadı Brian.”

Şimdi de Janey'ye top atma sırası Bay Winter'ındı. Topu çok düzgün ve sert bir şekilde fırlattı. Ama Janey topa vurdu ve top hızla uçtu.

Freddie hızla topun peşinden koştu. Janey, Brian'ı koşturması gerektiğinin farkındaydı. İkisinin birden koşması gerekiyordu.

“Haydi, Brian, gel!” diye seslendi.

Brian önüne atlayınca, Janey ona oturmasını söyledi. Sonra, Freddie topu atar atmaz, diğer köşeye doğru hızla koştu.

“Bu kadar,” dedi Bay Such. “Altmış altı koşu ve Devler kazandı!”

“Buna inanamıyorum,” diye homurdandı Freddie. “On ufaklık ve bir cılız köpek bizi yendi.”

Kalabalık tezahürat yaptı. Brian da havlayıp zıplayarak, kuyruğunu bir bayrak gibi sallıyordu. Derek, tebrik etmek için, koşarak Janey'nin yanına geldi.

“Başından beri kazanacağımızı biliyordum,” dedi Janey sessizce.

“Aferin,” dedi Bay Such. “Tam bir dev gibiydiniz.”

Yazar Hakkında

Öğretmenlik yaptığım yıllarda dramadan ve çocuklara kitap okumaktan çok keyif alıyordum. Bu da beni yazmaya teşvik etti ve o günden beri radyolar için senaryolar, sahne oyunları, televizyon için oyunlar ve bir fırıncı düzinesi kadar –ki bu on üç eder– çocuk kitapları yazdım.

Hepimizin kahramanları vardır. Benimki de hem muhteşem bir oyuncu, hem de iyi kalpli ve mütevazı bir kriket oyuncusu olan Jack Hobbs idi. Bu adam, şimdi yaşadığım yerde doğmuş ve yetişmişti.

Kitap okumaktan, kriketle ilgili her şeyden ve ailemle beraber yaşadığım Cambridge’te bisikletle dolaşmaktan çok hoşlanırım.

Bu Yaş Grubuna Uygun Serinin Diğer Kitapları

Bertha'nın Gizli Savaşı
Bob ve Benny'nin Tuhaf İş
Tertemiz
Nehrin Karşı Kıyısındaki Turtalar
Memnuniyetsiz
Çöp Kutusu
Büyük Şans
Tehlikeli Spor Ayakkabılar
Blackbones Okulu Kurtarıyor
Şanssız Canavar
Peri Değerli Taş / Çarpışma
Muhteşem Yemek Makinesi

Babam Göbek Dansı Yapıyor
Robot Bakıcı
Havalı Clive
Yalan Makinesi
Hurda Adam
Clive Havasını Koruyor
Hamper'ın Büyük Kaçışı
Robbie Woods ve Mutlu Adamları
Merlin ve Kayıp Kral
Düzenbaz Hayvanlar
Gök Gürültüsü Tanrıları

Kısa Testin Cevapları

1. C

2. Hızlı Freddie

3. Freddie'nin Kabusları